

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Spejlinger

Citation: Drachmann, Holger: "Spejlinger", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid54891/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Fjerne Toner.

Dig vil jeg bære paa mine Sange, Som Bølgerne bære Fiskerøns Jolle; Lempelig vugges den frem og tilbage, og Takten fløjtes af Aaretolie.	han lytter til Sangen og synes, at Baaden for alle hans Tanker ikke er bred nok.
Og Fiskergutten, som ligger ved Røret og drømmer vaagen om hende, han véd nok,	Jeg lærer ham Tonen. Naar atter jeg sidder sent paa Stranden og Tanke-Garn fletter, saa taber jeg Traaden: der lyder fra Havet Sang i de maane- lysende Nætter.

Spejlinger.

Der stiger frem paa Nattens dybe Grund
Et Billede fra de sommerlyse Dage.
En Sø. Den hvisker med sin Bølgemund:
Erindrer Du mit Kys den Aftenstund?
Og Breddens Ekko hvisker „Kys“ tilbage.

Jeg ser et Træ; det hælder sig til Drøm
Med Grenen sænket mod den hvide Strøm;
Dets Rod er løsnet, snart det nedad glider.
Hvad bryder Kronen sig om Roden vel,
Hvad spørger Hjertet, hvordan Foden lider?

Bestandig stirrende mod samme Piet,
Det ligner, spændt, med standset Aandedræt,
En Elsker, bøjet bævende hen over
Det Leje, hvor i Nattens Gensynstund
Med Smil om Mund hans Længsels Afgud sover. —

Jeg lukker Øjet, føler, at en Mund
Min Læbe strejfer, føler det i Drømme;
Jeg synker sagte, som i saligt Blund,
I Dybder, hvor ei Foden finder Buad,
Hvor varme Kilder over Hjertet strømme.